

ČRNSKA UMETNOST V VELENJU

Za letošnji občinski praznik bodo v Velenju razstavili zbirko umetnosti afriških ljudstev • Zbirko je občini Velenje odstopil v trajno last Slovenski etnografski muzej

Pred približno 35 leti je v Afriki začel zbirati umetniške stvaritve tamkajšnjih ljudstev češkoslovaški profesor Frank Foit, ki še sedaj prebiva v Nairobiju v Keniji. Dolga desetletja je hodil od plemena do plemena in zbiral predmete, ki so jih ljudje iz Afrike rabili pri obrednih plesih in svojih običajih. Prepotoval je več tisoč kilometrov in iz bogatega izročila prave črnske umetnosti izbral najbolj izvirne stvaritve. Z leti je prof. Frank Foit zbral bogato zbirko. Zanj so mu Amerikanci pred leti ponujali 200 tisoč ameriških dolarjev.

Prof. Foit še sedaj bogati svojo zbirko, saj še vedno živi v daljni Afriki. Del zbranega gradiva pa je iz-

ročil SR Sloveniji in je z njim upravljal Slovenski etnografski muzej. Ravnatelj tega muzeja prof. Boris Kuhar se je namreč na svojih popotovanjih seznanil z zbirateljem in posredoval, da je zbirka sedaj v Ljubljani.

Pred nedavnim je Slovenski etnografski muzej odstopil celotno zbirko občini Velenje v trajno last. Zbirka obsega tradicionalne maske in skulpture, 40 lutk s področja Ituri v Kongu, keramične izdelke in še drugo črnsko umetnost mnogih afriških plemen. Vse umetnosti bodo stalno razstavljene v posebnem razstavišču v Velenju, ki ga bodo imenovali »ZBIRKA FOIT«.

Iz Nairobija pa se bo pri-

hodnji mesec preselil v Velenje tudi prof. Frank Foit. Tu bo strokovno urejeval zbirko in kiparil. Zvedeli smo, da ima prof. Foit 70 let in izdeluje razne skulpture. V povračilo za njegovo izredno bogato in dragoceno zbirko črnske umetnosti, ki jo je poklonil Sloveniji, zdaj pa bo last občine Velenje, bo ta dodelila družini Foit stanovanje in mu priskrbel primeren prostor, ki ga bo uporabljal za kiparski atelje.

V Evropi je malo stalnih zbirk afriške umetnosti. Največji sta na Dunaju in v Rimu. Poznavalci vedo povedati, da bo velenjska »zbirka Foit« prekašala vse sedanje, tako po obsegu kot tudi po izvirnosti in umetniški vrednosti.

ZAPIS S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

PREDLOGI ZA LJUBLJANO

Odborniki obeh zborov Skupščine občine Velenje so se 15. julija zadnjič zbrali na seji pred počitnicami • Dnevni red je bil krajši od običajnega, zato so zasedanje končali že v dopoldanskih urah.

Najprej so spejemali občinske predpise, ki jih je predlagal svet za finance. To so odlok o potrditvi zaključnega računa o izvršitvi proračuna občine Ve-

lenje za leto 1970, sklep o potrditvi letnega zaključnega računa računov prispevkov in davkov občanov za leto 1970, odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ob-

činskem prometnem davku, sklep o potrditvi zaključnega računa sklada skupnih rezerv gospodarskih organizacij za leto 1970 in sklep o potrditvi likvidacijskega zaključnega računa doma počitka Šalek v redni likvidaciji. Vse omenjene predpise so odborniki sprejeli brez daljših razpravljanih. Odloki in sklepi so objavljeni v današnjem uradnem glasilu na 5. in 6. strani Šaleškega rudarja.

DALJE na 3. strani

ŠALEŠKI RUDAR

24. julij 1971 — Leto VII, 13 (144) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

Dogovorjeno uresničiti

Stipenditorji v občini Velenje pristopajo k družbenemu dogovoru o štipendiranju.

Zakon o štipendijah in posojilih za izobraževanje, objavljen v Uradnem listu SRS, št. 26/67, vsebuje le najosnovnejša pravila o štipendiranju in kreditiranju študija. Zato so najvišji zainteresirani organi in organizacije na ravni republike v letu 1970 politiko in način štipendiranja uredili s posebnim družbenim dogovorom. Po tem, ko so na ravni republike ta dogovor podpisali republiška izobraževalna skupnost, zveza študentov, zveza mladine, konferenca SZDL, zveza sindikatov, centralni komitei ZKS, izvršni svet, zavod za zaposlovanje, gospodarska zbornica, sklad Borisa Kidriča, sklad Borisa Kraigherja, socialno zavarovanje, univerza ter združenje visokih in višjih šol v Ljubljani in Mariboru, so k pristopu tega družbenega dogovora pozvali tudi vse neposredne štipenditorje.

Na območju občine Velenje sta družbeni dogovor prva podpisala temeljna izobraževalna skupnost in občinska skupščina in pozvali vse delovne organizacije, da sopolpišejo družbeni dogovor. V občini Velenje je 6 industrijskih, 2

kmetijskih, 2 gradbenih, 3 trgovskih, 3 gostinskih, 2 komunalnih, 5 obrtnih delovnih organizacij in 15 zavodov javnih služb (tu niso zajete organizacije, katerih sedež je izven občine).

Po stanju v oktobru 1970 so vse navedene organizacije štipendirale skupaj 300 učencev in študentov; od tega 119 na fakultetah, 43 na višjih šolah in 138 na srednjih šolah. Ni pa znan podatek, koliko učencev in študentov se šola brez štipendije. Največ jih štipendira RL Velenje in to 82, TGO Gorenje 51, TIS 34, elektrarna Šoštanj 29, zdravstveni dom 22, obrat gozdnega gospodarstva 19, tovarna usnja Šoštanj 14, itd.

Na visokih šolah je v letu 1970 znašala najvišja štipendija 600, najnižja pa 150 dinarjev, na višjih šolah najvišja 450, najnižja 100 dinarjev, na srednjih pa najvišja 400 din, najnižja 100 dinarjev. Za usklajevanje štipendiranja, zlasti višine štipendij z družbenim dogovorom, bo potemtakem potrebno marsikaj storiti.

V družbenem dogovoru se namreč njegovi podpisniki zavezujejo:

• da bodo razširjali temeljna načela, ki naj v določenem obdobju ustavijo in preprečijo socialne razlike, ki bi ne bile pogojene z delovnim prispevkom posameznika in temu ustrezne nagrade;

• da bodo vedno in povsod zastopali stališče, da je znanje sposobnih mladih ljudi temeljno bogastvo naše družbe in mora biti zato primerno nagrajevano, izobraževanje pa selekcionirano po sposobnosti vsakega posameznika;

• da bodo v skladu s plani razvoja SR Slovenije omogočali pospešeno vlaganje sredstev v izobraževanje kadrov, ki so potrebni za enotni razvoj vsake delovne organizacije;

• da bodo v ta namen vsako leto v dogovoru z drugimi podpisniki določili minimalne zneske v skladu z ugotovljenimi življenjskimi potrebami učencev in študentov;

DALJE na 3. strani

V POLYPEXU PONAREJENA BILANCA?

Služba družbenega knjigovodstva namesto izkazanega dobička ugotovila manjšo izgubo.

Strokovna služba družbenega knjigovodstva iz Celja je nedavno pri pregledu zaključnega računa šoštanjskega podjetja Polypex ugotovila, da stvari v podjetju le niso tako rožnate, kot jih je prikazovalo vodstvo podjetja. Ugotovili so, da bilanca ni sestavljena čisto na podlagi knjigovodskih podatkov in da podjetje ni končalo minulega leta z dobičkom, temveč, nasprotno z manjšo izgubo.

Po bilanci naj bi Polypex dosegel 813.000 din dobička (ostanka dohodka), inšpektorji SDK pa ugotavljajo, da je v resnici za 45.000 din primanjkljaja, ki pa se poveča še za 102.000 din zaradi nepokritih izdatkov skupne porabe. Ob novem letu je bila torej nega-

tivna razlika v skupnem znesku 147.000 din.

Do tega neugodnega finančnega rezultata je deloma prišlo tudi zaradi tega, ker je podjetje lani za 260 tisoč din znižalo vrednost zalogam neidočnega blaga. Če bi ta znesek razmejili na več let (do tega so imeli pravico), bi izgube ne bilo (dobička pa seveda tudi ne).

Pozornost inšpektorjev pa je vzbudila zlasti postavka 592.000 din zalog nedokončane proizvodnje pri kooperantih. Ta listina je bila, kot ugotavljajo, namišljena, ker tega blaga ni. Osebe, ki so podpisane na fiktivni inventurni listi, so povedale, da so to sestavili šele letos 21. junija, v času inšpekcijskega pregleda.

Nastalo izgubo so v Polypexu že pokrili s sredstvi rezervnega sklada. O ugotovitvah inšpekcije pa bo v kratkem razpravljalo tudi delavski svet podjetja.

Očitno je, da so v Polypexu prikrivali dejansko stanje tako pred javnostjo, kakor tudi pred lastnimi delavci. Morda so to storili tudi zaradi tega, ker je pozimi, v času sestavljanja zaključnega računa, pred vrhovnim sodiščem še tekel spor glede upravičenosti uveljave prisilne uprave, za katero se je zavzemala občinska skupščina. Polypex je s tožbo uspel, tako da je vrhovno sodišče zavrnilo odločbo o prisilni upravi.

No, sedaj vidimo, da so stvari vendarle bolj resne in da položaj podjetja ni rožnat, kot so ga prikazovali vodilni. To pomeni, da bo moral delovni kolektiv ne samo razčistiti vprašanje netočnega prikazovanja položaja, temveč zagristi v delo in kar najbolj skrbno gospodariti, da se ob koncu leta ne bi znašel v težavah. Seveda pa bi bil že čas, da se samoupravni organi slednjič le zavedajo resnosti položaja, ki vlada v Polypexu in uredijo zadeve, ki jih vodilni že dalj časa prikrivajo.

JUGOBANKA

10. OKTOBRA ŽREBANJE PRVEGA KOLA
DENARNE LOTERIJE V JUGOBANKI

Lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih na 13 mesecev, dobe za vsakih 1.000 dinarjev eno srečko. Vse dobitke prvega kola loterije v JUGOBANKI v skupni vrednosti 1.000.000 dinarjev, bomo izplačali v gotovini.

Vabimo vas, da nas obiščete v naši banki, kjer vam bomo nudili boljše informacije.

JUGOBANKA

Ljubljana, Titova 32 in
Celovška 106

Celje, Titov trg 7

RAZVOJNA POT GOSTINSKEGA PODJETJA PAKA ZA NAPREDEK GOSTINSTVA IN TURIZMA

V KRONIKI HOTELA PAKA JE ZAPISANO: 8. JULIJ 1961 — INVESTITOR RUDNIK LIGNITA VELENJE

Deset let je minilo, odkar so v Velenju zgradili hotelsko hišo • Ravno toliko let pa obstaja tudi gostinsko podjetje Paka.

To je pravzaprav razmeroma kratko obdobje. Če pa pogledamo dosežke tega mladega kolektiva, vidimo, da je znal čas spremeniti v dejanja, ki so za Velenje izredno pomembna. In še več! Novi hotel je bil dejansko začetni temelj razvoju dobrega gostinstva v Velenju.

Zato začetki niso bili lahki. Največji problem so bili usposobljeni gostinski delavci. Pomagati so si morali s tistimi, ki so pač bili v kraju na voljo. Nekaj jih je prišlo tudi od drugod. Število zaposlenih v gostinskem podjetju Paka je narasčalo. Tako so narekovanje potrebe. Leta 1961 je bilo povprečno zaposlenih 61 delavcev, leto kasneje 73, v letu 1963 — 75, leta 1964 — 92, 1965. leta 90, 1966. leta 81, 1967. leta 72, 1968. leta 75, 1969. leta 86 in lansko leto 92.

Usposabljali so se sami

Velenjski hotel Paka je začel z delom. To pa ni bilo dovolj. Takoj na začetku

poslovanja so začutili potrebo po večjem gostinskem podjetju, ki bo v novem rudarskem mestu nosilec gostinstva. Zamisel so začeli uresničevati, ko sta se 1. januarja 1962 združili gostinski podjetji Jezero in hotel Paka. V enotni in močnejši delovni organizaciji, ki je nastala po združitvi, je gostinsko podjetje PAKA krenilo dalje z večjim zamahom. Na začetku leta 1962 so obnovili restavracijo Jezero in odprli bife Paka v središču Velenja. Najpomembnejša pa je bila odločitev kolektiva, da zaposlijo na odgovornejšem delu le tiste kadre, ki so strokovno usposobljeni in imajo dober odnos do dela. Zavedali so se, da morajo izučiti svoj kader, ki bo sposoben delati pod vedno zahtevnejšimi pogoji dela. Zato so takoj na začetku sprejeli v uk prve vajence za natakarski in kuharski poklic. Od takrat naprej imajo vsako leto blizu 30 vajencev.

Desetletno razvojno pot gostinskega podjetja PAKA najbolj nazorno kažejo dosežki, izraženi v številkah:

• **LETO 1961** — v šestih mesecih so ustvarili 527.705 dinarjev prometa (na zaposlenega 3.708 din), 2.414 nočitev, povprečni osebni dohodek pa je znašal 243 dinarjev.

• **LETO 1962** — ustvarjen promet 1.511.500 din, na zaposlenega 20.848, povprečni osebni dohodek 263 dinarjev, nočitev je bilo 8.974.

• **LETO 1963** — promet je znašal 1.939.301 din, promet na zaposlenega 25.857 din, povprečni osebni dohodek 270 din in 13.960 nočitev.

• **LETO 1964** — promet 2.633.921 din, nočitev je bilo 19.058, promet na zaposlenega je znašal 28.503, povprečni osebni dohodek pa 311 dinarjev.

• **LETO 1965** — ustvarili so celotni promet 3.398.240 din, ta pa je na zaposlenega zna-

šal 37.803, povprečni osebni dohodek 462 din, nočitev pa je bilo 15.061.

• **LETO 1966** — ustvarjen promet 3.830.216 din — na zaposlenega 47.286 din, povprečni osebni dohodek je znašal 530 din in število nočitev 15.868.

• **LETO 1967** — prometa so ustvarili 3.867.594 din, na zaposlenega 53.716 din, povprečni osebni dohodek je znašal 644 din, nočitev pa je bilo 17.661.

• **LETO 1968** — ustvarjen promet 4.130.079 din, ta pa je na zaposlenega znašal 55.094 din, povprečni osebni dohodek 658 din in število nočitev 19.554.

• **LETO 1969** — ustvarili so promet 5.237.196 din, na zaposlenega 61.658 din, povprečni osebni dohodek 912 din, število nočitev 21.008.

• **LETO 1970** — ustvarjen promet 6.473.104 din, ta je znašal na zaposlenega 70.369 din, povprečni osebni dohodek 1.062 din, število nočitev pa je bilo 22.412.

V kolektivu se je vsako leto večala tudi vrednost amortizacije (1961. leta: 5.306 din, 1970. leta: 342.438 din), vlagali pa so znatna sredstva v nove naložbe.

Nove naložbe

V gostinskem podjetju Paka so nenehno obnavljali in urejevali gostinske in hotelske prostore ter gradili nove.

Prenočitvene kapacitete so postale premajhne. Zato so 1963. leta začeli večati vikend naselje ob jezeru, uredili avto camp s sanitarijami in obalo kopališča ter zgradili garderobe za kopalce. Naslednje leto so uredili letno teraso poleg restavracije Jezero in jo pokrili s streho, postavili recepcijo za vikend naselje in avto camp ter prodajalno spominkov. Preuredili so tudi gostišče »Pod klanec«, v hotelu pa uredili 40 novih ležišč.

Tudi v letu 1965 niso mirovali. Na vrhu hotela so razširili pralnico in izboljšali kuhinjo v restavraciji Jezero. Takoj naslednje leto so na avtobusni postaji v Velenju postavili gostinski paviljon, olepšali vse obrate in razširili propagandno dejavnost. V velenjskem hotelu PAKA pa so tega leta začeli z rednim barskim programom.

10 LET 1961-71
HOTEL PAKA

Obsežna dela so opravili 1967. leta. V vikend hišicah so namestili boljše postelje in vanje napeljali vodo, avto camp in naselje pa razsvetlili.

V letu 1968 so preuredili celotno pritličje v hotelu. Hotelska hiša je dobila povsem novo podobo: aperitiv bar, recepcijo, jedilnico, boljši in lepši nočni bar. Uredili so tudi garderobe za artiste in strežno osebje, pomivalnico za posodo in pralnico za perilo.

Preureditev hotela pa je dala že v naslednjem letu boljše sadove.

V gostinskem podjetju PAKA boljši dosežki delovni kolektiv niso uspevali. Ob jezeru so zgradili mini golf, preuredili banketno dvorano, naslednje leto pa zgradili štiristezno avtomatsko kegljišče in parkirišča ob hotelu.

Lansko leto so adaptirali četrto in peto nadstropje v hotelu in preuredili posebno sobo v pritličju. Do konca leta pa bodo zgradili v podhodu do novega kopališča nov gostinski lokal.

Velenjski hotel Paka si je v letih obstoja pridobil sloves. V njem so bili že mnogi ugledni gostje iz domovine in vseh delov sveta. V knjigo obiskov se je podpisal tudi predsednik SFRJ Josip Broz-Tito in sicer ob priliki obiskov 27. 8. 1962, 30. 8. 1963 in 27. 4. 1969. Edvard Kardelj, Petar Stambolić, Milentije Popović in Franc Leskošek-Luka so 9. 2. 1962 zapisali: »Prav prijetno smo se počutili. Želimo kolektivu obilo uspehov.« Predsednik slovenskega izvršnega sveta

Stane Kavčič pa je 25. 3. 1970 zapisal: »Želim delovnemu kolektivu hotela Paka čim več uspehov. Tako urejeni gostinski objekti, kot je ta, niso pomembni samo gospodarsko, ampak tudi kulturno in imajo zato pomembno vlogo pri splošnem napredku.« In še Mika Špilja ob obisku 3. 10. 1970: »Prijetno sem preživel dan v razgovoru s tovariši iz Velenja. Osebu hotela Paka se zahvaljujem za odlično kosilo in postrežbo.«

Tako menijo ugledni gosti o svojem obisku v hotelu Paka.

o — o — o

Kolektiv gostinskega podjetja PAKA je v desetletnem obdobju uspešno prešel začetne težave in postal monolitna gostinska organizacija. Prizadevanje članov kolektiva so vsestranska. S tem, ko so razvijali podjetje, so obenem prispevali tudi k napredku gostinstva in turizma v Velenju. Ni bilo turistične prireditve v mestu, da ne bi sodelovali člani kolektiva gostinskega podjetja PAKA.

Deset let dela, naporov in prizadevanj je za njimi... To so bila leta, ki so člane kolektiva kovala in usposabljal. Trud ni bil zaman. Na čelu s samoupravnimi organi so izbojevali zmago in napredek v razvoju gostinskega podjetja PAKA.

DESET LET V PODJETJU — Od 61 zaposlenih, kolikor jih je bilo v gostinskem podjetju Paka na začetku, jih je v jubilejnem letu, po desetih letih, ostalo še 23. To so direktor Mitja Lap (v sredini), Danica Hercog, Marija Kumer, Majda Kukec, Fani Romih, Ivica Korenič, Marica Hriberšek, Marica Govedič, Vida Sturm, Olga Hrastel, Jožica Oštr, Pavla Ramšak, Rozika Zmajšek, Sonja Šafar, Marjana Avberšek, Marica Strmšek, Rozika Krajnc, Tone Pirmanšek, Anica Romih, Martina Pavčič, Ivanka Lap, Mimica Jakob in Ciril Pungartnik.

NADALJEVANJA S 1. STRANI • NADALJEVANJA S 1. STRANI • NADALJEVANJA S 1. STRANI

PREDLOGI V LJUBLJANO

Daljši časa pa so se odborniki zadržali pri drugi točki dnevnega reda, ko so obravnavali odlok o spremembi odloka o zadržanju cen za nekatera živila in storitve na ravni, ki so bile 29. oktobra lani. Odborniki velenjske skupščine so se spraševali zakaj morajo znova spreminjati odlok, ker še s prejšnjim cilj ni bil dosežen. Čeprav so bile cene za posamezna živila in storitve maksimirane, so bile kljub temu stalne podražitve. Pripombe so imeli tudi na dokaj čudno politiko na področju cen. Tako so opozorili, da so bile zamrznjene cene končnim proizvajalcem in nekaterim maloprodajnim artiklom, čeprav so obtem dovojevali zvišati cene reprodukcijskemu materialu. Nastalo je neskladje, ki je moralo povzročiti zvišanje cen tudi pri živilih.

Izvršnemu svetu SR Slovenije velenjski odborniki predlagajo, naj stori vse potrebno, da se odpravi sedanji sistem subvencioniranja cen nekaterih življenjskih potrebščin, ki po njihovem mnenju povečuje socialne razlike. V Velenju se zavzemajo, da s pomočjo draginskih dodatkov in podobnih podpor krijemo večje življenjske stroške vsem tistim zaposlenim z najnižjimi dohodki. Sedanji način subvencioniranja pa povečuje socialne razlike in omogoča, da tudi občani, ki živijo v dobrih gmočnih razmerah plačujejo živila po nižjih cenah in ne po ekonomskih, kot bi lahko. Kljub temu pa so odborniki sklenili, da ne veljajo več

določila odloka o zamrzovanju cen za kruh, svinjino, goveje in perutninsko meso, ribe in sveže kravje mleko. Posebej pa so opozorili naj bi cene tem osnovnim življenjskim potrebščinam določali enotno za vso Slovenijo. To mnenje so iz Velenja svojčas že posredovali republiškim organom.

Brez razprave so odborniki na zadnji seji potrdili statut temeljne kulturne skupnosti Velenje in dopolnili odlok o ustanovitvi, upravljanju in sestavi občinskega sklada skupnih rezerv. Ta sklad je družbeni sklad in morajo organi upravljanja delati po načelih družbenega upravljanja. Zategadelj so dopolnili odlok in imenovali 10 predstavnikov občine v skupščino občinskega sklada skupnih rezerv. Imenovani so bili: Franjo Korun, Martin Primožič, Franc Pristovšek, Milenko Pipuš, Ciril Piliš, Drago Tratnik, Pankrac Semčnik, Oto Mravljak, Rudi Hudovernik in Jože Zevart. V upravni odbor sklada so namesto Rafka Berložnika imenovali Hermino Klančnikovo.

Soglašali so tudi, da postane Marjan Trbovšek namestnik občinskega javnega tožilca v Celju.

Komandir postaje milice v Velenju Ciril Joger je odbornike seznanil z delom velenjske PM in oddelka v Šoštanju. Odbornike so tudi seznanili z delom organa za prekrške občine Velenje. Joger je povedal, da je na območju naše občine vedno več kaznivih dejanj.

Javni red in mir pa najpogosteje kršijo v Velenju in Šoštanju, zlasti ob sobotah, nedeljah in izplačilnih dneh. Več je tudi prometnih nesreč. Na območju postaje milice Velenje je bilo lani 70 prometnih nesreč na cestah II. reda, 167 v Velenju in 59 na drugih cestah.

Odborniki so v razpravi opozorili, da so večsah ukrepi in posegi miličnikov premali in neučinkoviti. Ti bi morali učinkoviteje nastopiti zoper občane, ki pridejo večkrat navzkriž z zakonom, zlasti pri kršitvah javnega reda in miru. Po mnenju odbornikov velenjske skupščine so kazni premale. Zato so se zavzeli, da bi republiška skupščina čimprej sprejela novi zakon o javnem redu in miru v takšni obliki kot je bil predlagan.

Na koncu zadnje seje obeh zborov skupščine občine Velenje so odborniki postavili nekaj vprašanj. Odbornika Milenka Pipuša je zanimalo v kolikšni meri je izdelan zazidalni načrt za Gorico. Načel pa je tudi problem pitne vode v Velenju. Zanimalo ga je kaj bodo ukrenili potrošniki, ki sedaj uporabljajo pitno vodo v industrijske namene. Odgovor bodo posredovali na prihodnji seji. Odbornik Avgust Vohar se je zanimal o stanju v industriji plastike Polypex Šoštanj. Na seji je bilo povedano, da je bila pred nedavnim v podjetju inšpekcija SDK, ki je zasedla nepravilnosti v zaključnem računu.

DOGOVORJENO URESNIČITI

da bodo uveljavili kot osnovno načelo za podeljevanje materialne pomoči ugotovljene življenjske stroške, ki znašajo toliko kot vsakoletni cenzus za pridobitev pravice do otroškega dodatka in da pri tem upoštevajo, da mora podeljena socialna pomoč predstavljati razliko med polovico dohodkov na člana družine prosilcev za materialno pomoč in njim pripadajočega otroškega dodatka in ugotovljenimi življenjskimi stroški;

da bodo uveljavili prednost pri podeljevanju materialne pomoči tistim učencem in študentom, ki dosegajo slabšem materialnem položaju učni uspeh, pa so v zaju;

da si bodo prizadevali, da bodo posebne oblike nagrajevanja učnega uspeha pomenile le nagrado in se ne bodo vštivale v opisani način ugotavljanja višine materialne pomoči;

da bodo vsako leto v skladu s povečanjem življenjskih stroškov valorizirali že podeljene štipendije in posojila na nove dogovorjene minimume, ki bodo ugotovljeni skupno na podlagi uradnih podatkov o povečanju življenjskih stroškov;

da bodo štipendistom in posojilcem po končanem študiju omogočili zaposlitev na najustreznejših delovnih mestih za enak čas, kot so prejeli štipendijo (posojilo), oziroma jim omogočili sklenitev delovnega razmerja že v času študija;

da bodo po kriterijih iz tega dogovora omogočili neprekinjeno dopolnjevanje in verifikacijo znanja že zaposlenih;

da bodo s posebnim nadzorom preprečevali prevzemanje štipendistov (posojilcem) in tako omogočili enakopravno uresničevanje kadrovske politike;

da bodo v vseh organih in organizacijah, ki podeljujejo štipendije ali posojila, enakopravno zastopani tudi predstavniki študentov, ki jim je materialna pomoč potrebna;

da za naslednjih 5 let sprejemajo osnovne kriterije za podeljevanje materialne pomoči iz tega dogovora;

da bodo preverjali uresničevanje načel iz tega dogovora in spodbujali delovne organizacije k pristopanju;

da bodo svoje samoupravne akte, ki urejajo podeljevanje štipendij in posojil, prilagodili temu dogovoru do začetka šolskega leta 1970/71.

Pozivu občinske skupščine in temeljne izobraževalne skupnosti so se s podpisom družbenega dogovora delovne organizacije z razumevanjem odzvale. Zdaj se pogovarjajo za podpis samo še z zdravstvenim domom, elektrano, projektivnim birojem, ERO, s trgovskim podjetjem VINO, obrtnim podjetjem Oljka in trgovskim podjetjem Zarja, vse druge delovne organizacije pa so ga že podpisale.

Kot je rečeno podpis dogovora še ne rešuje problema v celoti. Naslednji korak je njegovo uresničevanje. Ker je dogovor glede na dosedanje prakso bistven premik v politiki štipendiranja, je pričakovati več težav v naslednji fazi, ko bo treba dejansko uveljaviti njegova izhodišča, načela in cilje. To velja tako za prilagoditev v obstoječih, kot za izbor in podeljevanje bodočih štipendij. Izvajanje dogovora bo toliko težje, ker ni organov nadzorstva in ker se dogovor omejuje le na moralne konsekvence. Na počasno — pomanjkljivo izvajanje dogovora so se predstavniki Saleškega študentskega kluba že pritoževali na seji občinske skupščine.

V interesu štipendistov in štipendistov je, da bi se družbenega dogovora dosledno oprijeli in upeljali v življenje.

Naši alpinisti o sebi

PISE:
Dušan
Kukovec

mega vzpona preletaval srh. Kljub temu, da sem se že takrat precej intenzivno ukvarjal s plezanjem po naših gorah pa tudi v tujini, mi je sama misel na to, da bi šel v steno Eigerja, bila odvratna. Vse kar sem namreč poleg te knjige še bral o Eigerju, je bilo povezano več ali manj s tragedijami mnogih drugače uspešnih alpinistov. Skratka, Eiger je bil za mene simbol ekstremno nevarne stene.

toda vremenske razmere in druge težave jim niso dopustile, da bi dosegli kakšen vidnejši uspeh in s tem uvrstili tudi mali slovenski alpski narod med enega tistih, ki so rešili vse tri zadnje probleme Alp. Sam Eiger ni ena tistih sten, ki jo vidiš in zmagaš. To steno si je potrebno poprej temeljito ogledati in se seznaniti z njenimi muhami, kajti le tako se lahko računa vsaj na minimalen uspeh. Že ob solidnih pripravah na steno, je lahko Eiger še vedno takolimenovana »ruska ruleta«. Tako sem začel vedno bolj razmišljati o steni Eigerja. Teh misli, teh bogokletnih misli, da bi še sam preplezal steno in da bi si našel tovariša, pa je bilo težko zaupati vsakomur, saj bi se lahko osmešil pa tudi miselnost v naših alpinističnih krogih je bila večsah takšna, da vsaj »Stajerci« pač nismo zrela za takšne podvige in mogoče je bil pred leti v tem tudi kanček resnice.

PISE:
Franc
Verko

nost, ki je nisva hotela zamuditi. Ko je prenehalo deževati in po šestnajsturni kondicijski turi, sva se odločila za angleško smer, za katero sva po presoji lastnih sposobnosti upala, da jo bova zmogla. Najino željo sva povedala vodji odprave (Dušanu Kukovcu). Vzel je knjigo vzponov in pazljivo prečital tehnični opis te smeri. Ko je bil gotov, je z nasmehom dejal: »Po mojem bosta preplezala nekaj takšnega kot je

sti iz Osla, za katere smo po končanem razgovoru izvedeli, da so novinarji. Ker Dušan ni vedel, kdo so ti možje, jim je celo zaupal, da ni naša želja samo ponoviti nekaj najtežjih smeri, ampak tudi prvenstveno. Opazil sem, da smo se ostali člani odprave po tako velikem optimizmu Dušana, smeje spogledovali. Po odhodu novinarjev sva si tudi z Ivčem nadela nahrbtnika in ju odnesla v Forda. Tovariši v taboru so nama zaželeli srečo v steni, naš snemalec pa se je trudil, da bi odhod čim bolj posnel. Dušan Njivo je odpeljal do farne fave, od koder sva imela najbližjo pot do stene in nama dal še zadnje nasvete: »Fanta, pazita na tehnične napake, v steni varčujta s hrano in vodo, če pa bo zjutraj slabo vreme, bo kazalo, da je boljše, da ne vstopita!« In tako smo se z nekoliko težkim srcem razšli. Po treh urah zmerne hoje po kanjonu sva si poiskala bivač v votlini pod velikim snežiščem.

V EIGERJA NIKOLI VEČ

Kdor je vsaj malo prečital o Eigerju, o tem kar so napisali plezalci, reševalci, očividci in novinarji, je bil redek, ki bi se ob tem pisanju ne navdušil za plezanje te stene, še posebno, če so mu bile gore pri sreč.

Ko sem že pred dobrim desetletjem bral Hekmajerjevo knjigo »Zadnji trije problemi Alp«, ki med drugim tudi opisuje prvenstveni vzpon preko te stene, me je ob branju opisa sa-

Eiger in početje alpinistov v sami steni sem takrat obsojal in bil nekje tudi pristaš prepovedi plezanja v steni, ki jo je izdala švicarska vlada, zaradi prevelikega števila žrtev.

Toda z leti se je situacija okrog Eigerja spreminjala, spreminjal se je čas in z njim tudi mi. Vse več je bilo tistih narodov, katerih predstavniki so pustili za seboj preplezano steno. Tudi naši alpinisti so že bili pod njenim vznožjem,

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Tam daleč v južni Norveški, ob čudoviti reki Ravni in v stenah Trolltinda, sem preživel najlepše dneve lanske plezalne sezone. Veseli glasovi devetih slovenskih fantov so vseh trideset dni zadovoljno odmevali v strmih vertikalih ali pa v šotorih.

Prišel je dan, ko sva s soplezalcem Ivekom začela prebirati opise smeri tega gorovja. Ze doma sva si želela gladkih previsnih sten Trolltinda. No, in tokrat sva imela lepo prilož-

bil Klin v Paklenici, le da je angleška smer štirikrat daljša in tehnično nekoliko zahtevnejša. Po teh besedah sva videla, da je soglašal z najino željo. Ker sva se odločila, da greva zvečer pod steno, sva ves dan samo jedla in počivala. Vodja odprave nama je pripravil opremo. Proti večeru sva se dvignila iz šotorov in še vso opremo enkrat pregledala. Spominjam se, da sem bil med pripravljanjem nahrbtnika zelo nervozen. Z delom so nas prekinili go-

DALJE PRIHODNJC

DALJE PRIHODNJC

Asfalt iz Podgore

Podjetje »Oljka« iz Šmartnega ob Paki načrtno urejuje naprave v kamnolomu v Podgori. Najprej so modernizirali peči in transportne naprave za hidrarno. Zdaj pa so se lotili še drugih del.

V kamnolomu je bilo delo povsem zastarelo, saj so kamenje vseskozi ročno drobili in pripravljali za žganje apna. Ko so zgradili novo peč in naprave za hidrarno, je pridobivanje kamna postalo ozko grlo. Zato so se odločili, da bodo modernizirali tudi kamnolom. Namestili bodo dro-

bilne in klasirne naprave, katerih kapaciteta bo od 70 do 80 kubikov zdrobljenega kamna na uro. Tretjino od tega bodo uporabili za žganje apna, ostalo pa predelali v pesek.

Spričo tolikšne kapacitete zdrobljenega kamna so se v »Oljki« odločili, da bodo zgradili v Podgori še as-

faltno bazo za hladni asfalt. Zmogljivost tega obrata bo znašala do 100 ton hladnega asfalta na uro. Hladni asfalt je predvsem primeren za ceste tretjega in četrtega reda.

Celotna naložba del, ki jih sedaj opravljajo v Podgori, bo znašala 3 milijone dinarjev. Izvajalec gradbenih del je Gradbenik iz Ljubnega ob Savinji. Opremo pa dobavlja STT Trbovlje in Mašinoproizvod Sarajevo.

Obnovitvena dela v kamnolomu bodo zaključili v drugi polovici avgusta letos. Direktor podjetja Stane Prašnikar je zagotovil, da bodo prve količine hladnega asfalta, ki ga bodo pridobili v njihovem obratu, uporabili za asfaltiranje ceste od Rečice do kamnoloma. Tako bo »Oljka« iz Šmartnega ob Paki prispevala svoj delež, da bo moderniziran tudi ta odsek slabe ceste.

40 LET GASILSKEGA DELA

Gasilsko društvo v Topolšici je v nedeljo, 18. julija slavilo 40. obletnico obstoja.

Dopoldne je bilo v Topolšici tekmovanje pionirjev gasilcev. Najboljši so bili v prvi skupini mladi gasilci iz IGD rudnika lignita, drugi iz Prebolca, tretji pa iz Paške vasi. V drugi skupini so bili prvi pionirji iz Topolšice, drugi iz Prebolca in tretji iz Raven na Koroškem.

V čast slavlju je bila v Topolšici gasilska parada. Predsednik gasilskega društva Ivan Mazej je govoril o delu društva. Gasilec

paje v imenu SZDL in krajevne skupnosti čestital za dolgoletno uspešno delo Tone Poljanšek.

Podelili so tudi priznanja ustanovnim članom Jožetu

Zagarju, Martinu Menihu, Ferdu Delopstu in Stanku Pergovniku. Vsi so še danes aktivni funkcionarji v gasilskem društvu Topolšice.

Lovsko slavje

V nedeljo, 4. julija, so lovci proslavili 25. obletnico ustanovitve lovške družine »Oljka«. Slavje je bilo pri lovski koči v Skornu. Po pozdravnem govoru je bil kulturni spored, povezan tudi s 30-letnico

vstaje. Nato je bilo lovsko srečanje, ki je privabilo na ta lepi planinski predel nad petsto gostov od blizu in daleč. Našim lovcem želimo tudi v prihodnje prav lepe uspehe.

Z. K.

DOZIDAVAJO ŠOLSKI STAVBI

Učenci so na počitnicah, pri osnovnih šolah v Šmartnem ob Paki in Biba Röck v Soštanju pa je kljub temu živahno. Otroški živčav so zamenjali gradbeni delavci in stroji.

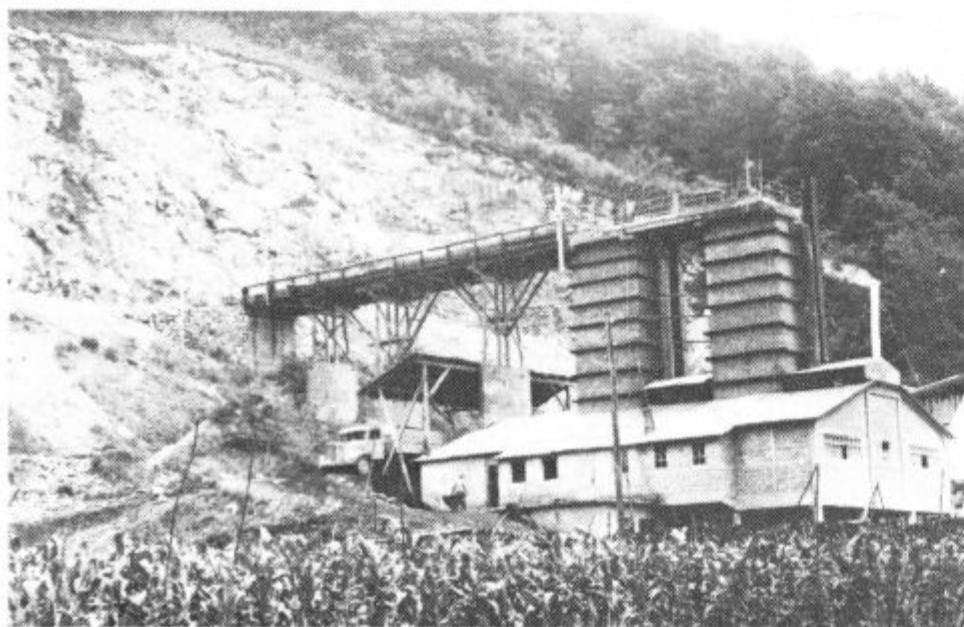
Tako v Soštanju kot v Šmartnem ob Paki dozidavajo šoli. Obe sedanji stavbi sta postali pretesni za sodobni pouk. V Šmartnem bodo na novo zgradili 5 uč-

ilnic, delavnico za tehnični pouk, kuhinjo, dva prostora za vrtec in telovadnico. Dela opravlja Gradbenik iz Ljubnega ob Savinji, končali pa jih bodo do julija prihodnjega leta.

V Soštanju bodo šolsko poslopje razširili v dveh etapah. Zdaj gradijo štiri nove učilnice in večjo vhodno avlo za prireditve

in razstave. Kasneje pa bodo dozidali še telovadnico in štiri učilnice. Dela bodo končali do 29. novembra.

Denar za obe naložbi je zagotovil sklad za negospodarske investicije iz sredstev krajevnega samopri-spevka. V Šmartnem znaša predračunska vrednost del 3.500.000 din, v Soštanju pa 1.580.000 dinarjev.

Kamnolom podjetja »Oljka« v Podgori

IZLETI, CESTA NA PAŠKI KOZJAK — IN ŠE KAJ...

Planinsko društvo Velenje, ki šteje v tretjem desetletju svojega obstoja (ustanovljeno je bilo leta 1949) že 860 članov in predstavlja eno najbolj množičnih društvenih organizacij v občini, usmerja svojo dejavnost po več različnih poteh.

Priljubljena oblika je izletništvo. Te prireajo že peto leto in so zaradi pestrega programa in cenenosti vedno dobro obiskani. Tako se je v letu 1971 povzpelo na Paški Kozjak, Boč, Rogatec in Košuto 105 velenjskih planincev, udeležili pa so se tudi »Spomin-skega pohoda na Stol«, »Ob žici okupirane Ljubljane«, »Po poteh Djure Džakovića« in v začetku julija zveznega zleta planincev Jugoslavije na Kopaoniku. V prihodnjih mesecih se bodo napotili še na Mrzlo goro v Kamniških, Jalovec in Viš v Julijskih Alpah, prehodili odsek slovenske planinske transverzale Vršič-Crna prst, za zaključek pa priredili izlet na »neznani vrh«.

Dan slovenskih planincev, drugo nedeljo v mesecu septembru, je postal že tradicionalen. Velenjski planinci bodo obiskali nekatere manj

znane vrhove, obenem pa markirali in počistili pota. Udeležili se bodo tudi centralne akcije »Pohod po poti druge grupe odredov«, ki se bo zaključila v Kamniški Bistrici. Z ustanovitvijo mladinskega odseka so pritegnili v svoje vrste del učencev velenjskih šol. Da bi v prihodnje ta aktivnost še bolj zaživela, bodo vsako leto izšolali nekaj mladinskih vodnikov, še posebno pozornost pa bodo posvetili vključevanju zaposlene mladine.

O alpinistični dejavnosti v Saleški dolini je bila tudi že širša slovenska javnost večkrat seznanjena, tako ob prvem jugoslovanskem vzponu čez severno steno Eigerja, lanske uspešni odpravi na Norveško — v pogorje Trolltind itd.

Letos odhajajo izkušeni alpinisti ponovno na pot, tokrat imajo velike načrte v Walliških Alpah. Ob tem

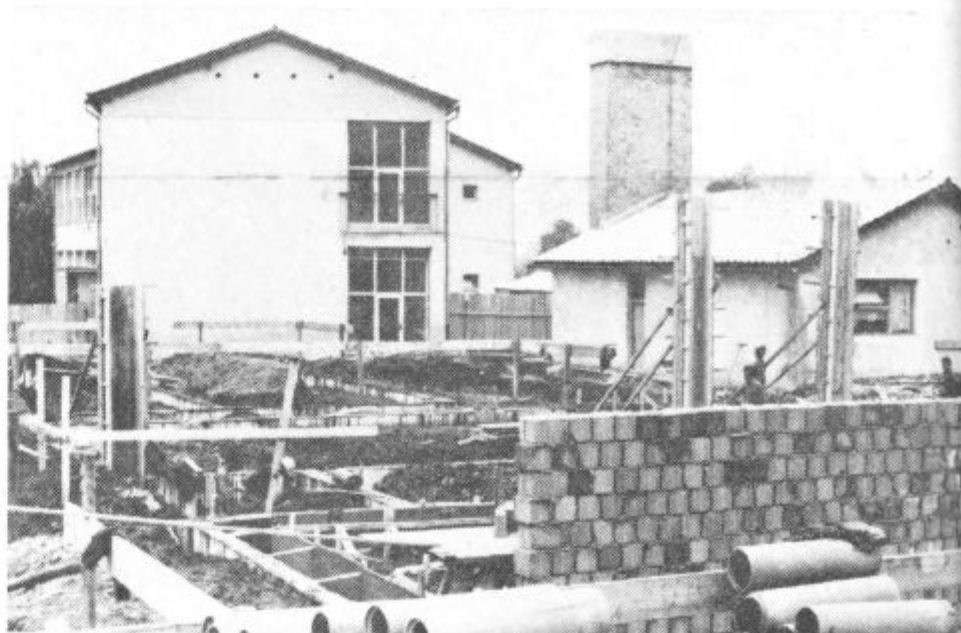
pa Saleški alpinistični odsek skrbi tudi za vzgojo mladih plezalcev; v ta namen so letos organizirali začetni tečaj, najprej v kamnolomu v Soštanju, nato na Okrešlju.

S finančno in materialno pomočjo skupščine občine, rudarskega šolskega centra in rudnika lignita Velenje, je bila junija 1971 tudi dokončana cesta iz Pake na Paški Kozjak v dolžini 6 kilometrov, s čemer se je motoriziranim izletnikom odprlo obsežno rekreacijsko področje med Pako, Doličem, Vitanjem in Dobrno.

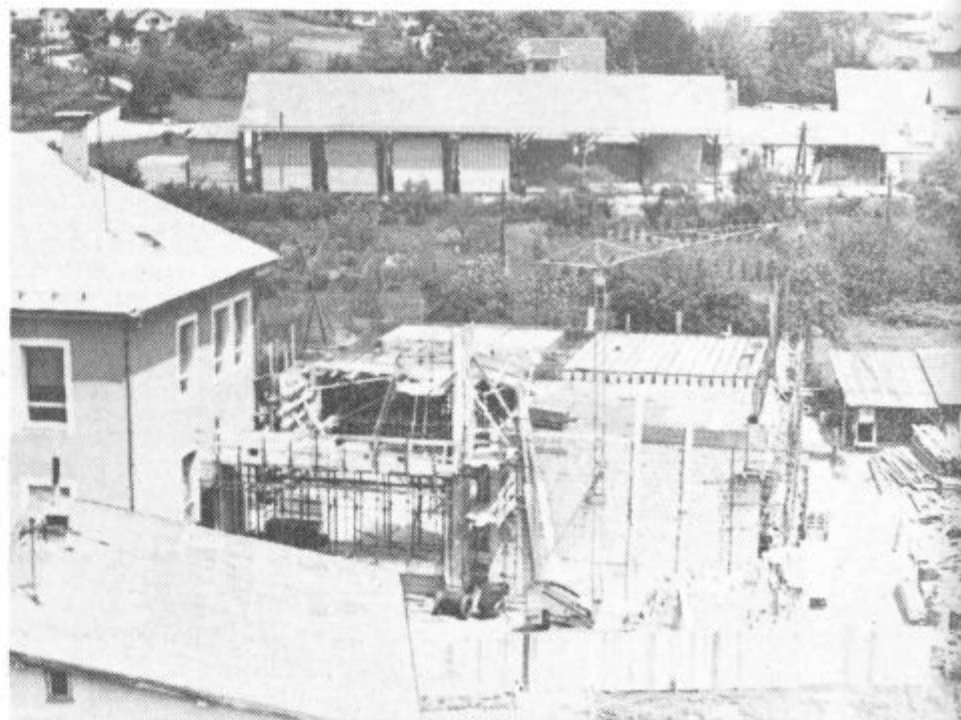
Planinsko društvo Velenje je vzporedno z gradnjo ceste vsa zadnja leta obnavljalo kočjo pod Špikom, rešilo vprašanje vodovoda in centralne kurjave, 60 ležišč, 100 sedežev in izboljšana oskrba, omogočajo tudi sprejem večjih skupin.

Končno je potrebno omeniti, da intenzivno sodelujejo prvi poveljni planinski vodniki Kamniških Alp. Izšel bo v letu 1972 in obsegal nad 300 strani. S svojo zasnovo bo pomenil nov prispevek Saleške doline slovenskemu kulturnemu prostoru.

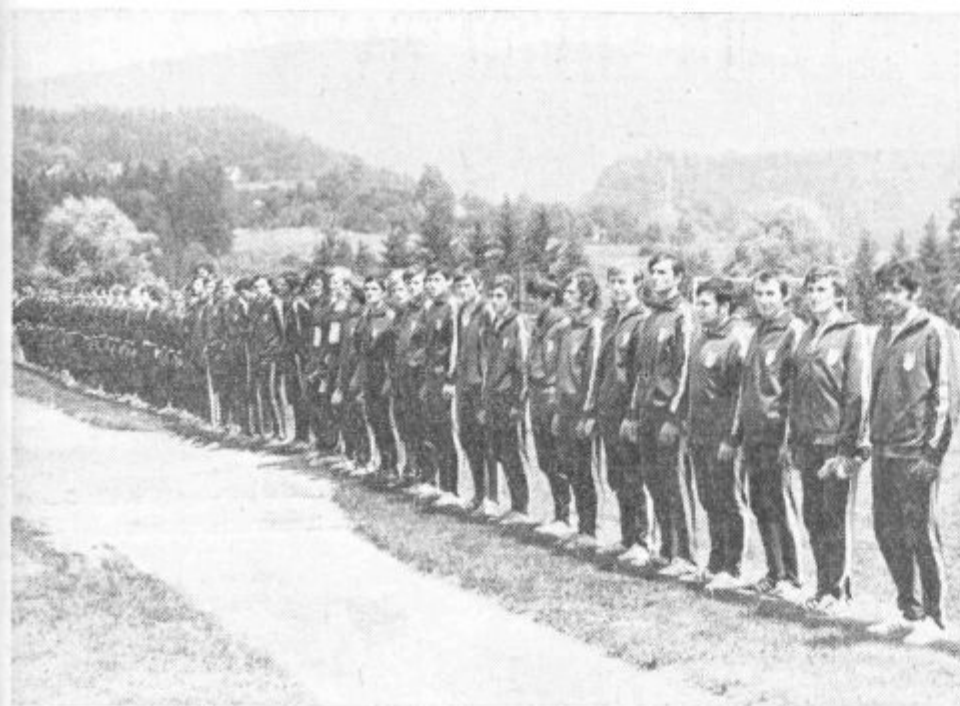
M. Z.

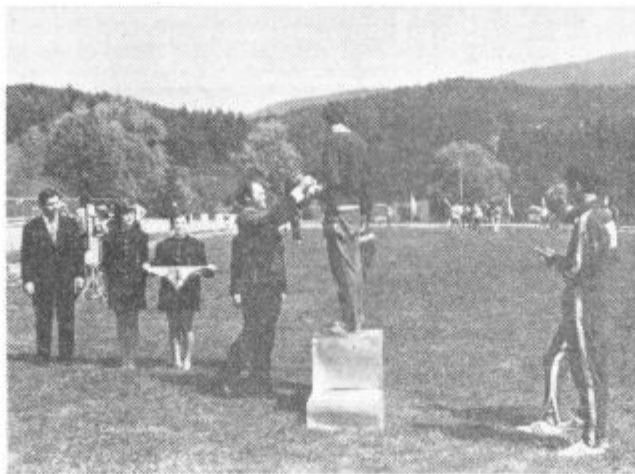
V Šmartnem ob Paki bodo k sedanji šolski stavbi dozidali učilnice in telovadnico

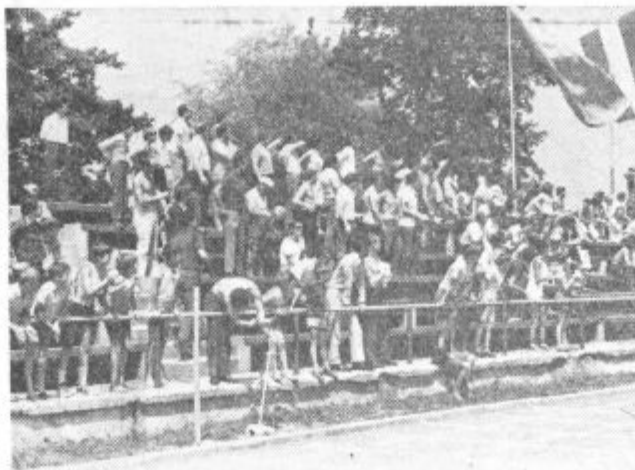
Gradbišče pri osnovni šoli Biba Röck

Velenje je bilo 17. in 18. julija prizorišče meddržavnega srečanja atletskih mladinskih reprezentanc Madžarske in Jugoslavije. Dvboj je pripravil atletski klub Velenje, pokroviteljica pa je bila občinska skupščina. — Na levi fotografiji sta obe mladinski reprezentanci, ko je predsednica atletskega kluba Velenje Vera Zupančičeva izročila pokal zmagovalcem, madžarskim reprezentantom (spodnja fotografija)

Odličja najboljšim

Zmagali mladi atleti iz Madžarske

Na dobro pripravljenem velenjskem stadionu sta se pomerili v meddržavnem srečanju mladinski reprezentanci Madžarske in Jugoslavije. Zahtevno tekmovalstvo je odlično pripravil in izvedel AK Velenje. Nastopajoče je v imenu pokrovitelja skupščine občine Velenje pozdravil podpredsednik Drago Tratnik, v imenu organizatorja pa predsednica AK Velenje Vera Zupančič.

Po zanimivih borbah mladih atletov na tekališčih, metališčih in skakališčih, so prvi dan vodili jugoslovanski mladinci z rezulta-

tom 54:52. Med pomembne dosežke velja omeniti nov državni rekord mladincev Madžarske v štafeti 4x100 m s časom 41,8. Kot izreden atlet se je pokazal Kranjčan Iztok Kavčič, ki je osvojil kar tri zlate kolajne v teku na 400 metrov, 800 m in v teku štafete 4x400 m, kjer je s svojim tekom dosegel zmago za našo reprezentanco. Dvojno zmago so Jugoslovani dosegli v skoku v daljino, teku na 800 m in 300 metrov. Slabši pa so bili v

metih, kjer so bili madžarski mladinci precej boljši, kar jim je prineslo tudi končno zmago z rezultatom 107:105.

Zmage za reprezentanco Jugoslavije so dosegli: 110 metrov ovire Struger 15,0; 400 m Kavčič 49,7; 1500 m 3000 m Vukomanović 4:02,5, 8:37,3; skoku v daljino Tenič 708; v višino Žufar 195; 800 m Kavčič 1:54,1; trojskok Stojanovski 14,33 in štafeta 4x400 m (Gluhak, Abazi, Romanov in Kavčič) 3:20,1.

V imenu AZJ je ob koncu spregovoril podpredsednik AZS Zoran Naprudnik in se zahvalil organizatorju AK Velenje za odlično izveden dvboj. Predsednica AK Velenje Vera Zupančič pa je izročila pokal zmagovalcu, madžarski reprezentanci.

POKAL ZNOVA ANGLEŽEMA

KOTALKARSKI STADION JE BIL PRIZORIŠČE LETOS NAJVEČJE ŠPORTNE TURISTIČNE PRIREDITVE V VELENJU VII. MEDNARODNEGA PLESNEGA TURNIRJA EVROPA PLEŠE 71.

Turistično društvo Velenje in pokrovitelj te spektakularne prireditve Ljubljanska banka sta pripravila odlično pripravo. K temu je doprineslo tudi lepo vreme, ki pa je žal zadnji večer nekoliko ponagajalo prirediteljem in blizu 2500 gledalcem.

Nastopilo je 12 plesnih parov iz 6 držav — V. Britanije, Avstralije, Avstrije, Madžarske, Francije in Jugoslavije. Prvi večer so nastopili v standardnih plesih (angleški valček, tango, dunajski valček, slowfox in quickstep). Najboljša sta bila plesalca iz V. Britanije Frenk Venables in Linda Harwood, ki sta že na lanski prireditvi osvojila prvo mesto. Le malo pa sta zastajala para Avstralije in Avstrije. Med šest najboljših pa sta se uvrstila tudi jugoslovanska para Drago Sulek - Verena Trofenik in Lazar Rataj - Majeta Simonič.

Drugi večer pa so številnim gledalcem plesalci prikazali temperamentne latinsko-ameriške plesne sambo, rumbo, cha-cha in pasadub. Po izločilnih nastopih se je v finalni nastop uvrstilo pet najboljših, med njimi tudi domačina Sulek-Trofenik. Ponovno sta stopila na najvišjo zmagovalno stopnico Angleža Frenk Venables in Linda Harwood in prejela od zastopnika pokrovitelja Ljubljanske banke Cirila Piliha kristalni pokal.

Veliko odobravanje so poželi tudi mladi plesalci velenjskega plesno športnega kluba, ki so prvi večer tekmovali v angleškem valčku, quick stepu, rumbi in cha-chaju. Najboljši so bili Irena Gorogranc-Marko Hojan, Milena Borovnik-Alojz Fidej in Irena Ževart-Zdenko Lah. Drugi večer pa so prikazali skupinski ples latinsko ameriških plesov.

Rudar med najboljšimi

Velenjski nogometaši so se letos že tretjič uvrstili med najboljše slovenske enajsterice — v slovensko nogometno ligo. Pred leti se je Rudar obakrat le eno tekmovalno sezono obdržal med najboljšimi. Kako bo letos? Igralci in vodilni v

klubu so dokaj optimistično razpoloženi. Zelim, da bi se ta optimizem pokazal tudi na igriščih!

V prihodnji številki bomo objavili razgovor s predsednikom NK Rudar, Venčeslavom Tajnikom.

NESREČE

ZADEL MOPEDISTKO

IVAN DVORNIK iz Lokovice 31 je 19. junija ob 20.15 peljal z osebnim avtomobilom CE 332-96 s parkirnega prostora gostine Ostrovršnik v Pesju. Ni se reprimel, če je cesta prosta in je zadel EMILJO BLAŽIČ iz Velenja, Stanetova 27/a, ki se je peljala z mini mopedom. Nastala je le manjša gmodna škoda.

IZSILJEVALA PREDNOST

Po Saleški cesti v Velenju se je 19. junija ob 12.50 peljala MARIJA CEHNER iz Velenja, Tomšičeva 8 z osebnim avtomobilom CE 374-91. V križišču s Prešernovo cesto ni upoštevala prednostnega prometnega znaka in je trčila v kolesarko s pomožnim motorjem JOŽICO KREVELJ iz Crne n.h. Na obeh vozilih je nastala za okrog 350 dinarjev škoda.

POŠKODOVANA SOPOTNICA

Pri vrtarnici na starem jasku je 1. julija ob 15.15 hotel obrniti motorno kolo nazaj proti Sošanju ANTON DROFENIK iz Velenja, Koroška 41. Ni pa se prepričal, če je cesta prosta in sta trčila z VINKOM GORJUPOM, ki je takrat peljal za Drogenikom tudi z motornim kolesom. Pri trčenju je bila poškodovana Gorjupova sopotnica MARTINA KOREN. Na vozilih je škoda za 350 din.

NA POKROV

1. julija ob 19.05 je MAKŠ ZUPANC iz Celja, Ob železnici 1, vozil osebni avtomobil CE 208-21 po Kidričevi cesti v Velenju. V križišču s Prešernovo cesto je zavijal levo in ni upošteval prednosti JANKA KVARTICA, ki je vozil naravnost, ampak ga je zbil, da je padel na pokrov motorja. Kolesar je dobil lažje poškodbe. Zapišemo naj še to, da Zupane nesreče ni prijavil, niti ni počakal na kraju nesreče.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi drage žene, mamice, hčerke in sestre

MARIJE STROPNIK

se zahvaljujemo dr. Zupancu, dr. Masletovi in strežnemu osebju slovenjgraške bolnice za nudeno pomoč.

Zahvaljujemo se darovalcem vencev in cvetja, govornikom in vsem, ki so jo spremljali na zadnji poti.

Zalujoči: mož Drago, sin Igor, starši, bratje in sestre ter ostali sorodniki

ZAHVALA

Ob smrti moža in očeta

JOŽETA VOVKA

se zahvaljujemo sorodnikom in znancom za podarjene vence in cvetje ter spremstvo na zadnji poti.

Zalujoči: žena Nežka, hči Fanika, sinovi Jože, Andrej in Ivan z družinami

Velik uspeh rejcev psov iz LD Smrekovec

GORŠA IN DIDA SLOVENSKI PRVAKINJI

Ob 50. obletnici organizirane kinološke dejavnosti na Slovenskem in v Jugoslaviji, je bila v Ljubljani mednarodna razstava pasemskih psov.

Pes je najstareša domača žival. Zgodovina ga omenja že pred 12.000 leti. Bil je skozi dolga obdobja vdan, zvest, nepogrešljiv tovariš človeku v njegovem nenehnem boju za obstanek. Tak je bil glede na križe in težave, ki jih je s človekom imel. Vemo, da ga je večkrat učil tudi njegovih lastnih vrlin. Prav zaradi teh lastnosti ga človek spoštuje in goji. Lovska kinologija ima namen pri vzreji lovskih psov doseči predvsem uporabljivost, združeno z lepoto.

Pod pokroviteljstvom predsednika mestnega sveta Ljubljane inž. Mihe Košaka in predsedstva eminentnih osebnosti slovenskega družbenega dogajanja je dobila razstava jubilejni značaj. Namen je dosegla z bogato in pestro razstavo samo in strokovnim pogledom ter ocenami priznanih mednarodnih sodnikov. Razstavljenih je bilo 616 psov, 69 različnih pasem iz sedmih držav. Ne nazadnje pa je bila razstava prispevek k vzdušju poglobljenega prijateljstva, sporazumevanja in medsebojnega spoštovanja ljubiteljev štirinožnih prijateljev iz Avstrije, Italije, Nizozemske, Švice, ZR Nemčije, Madžarske in Jugoslavije.

Vidno mesto na razstavi in pri ocenah so dobili lovski psi goniči iz LD Smrekovec. V družini skrbi za vzrejo lovskih psov dr. Drago Dečko iz Velenja s svojo pasarno »Strmino«, registrirano pri F. C. I. v Bruslju. Vzreja čistega pasemskega psa zahteva dolga le-

ta potrpežljivega načrtnega dela in veliko strokovnega znanja, predvsem pa ljubezni. K številnim priznanjem, ki jih je pasarna »Strmina« že dobila, je ljubljanska razstava dodala še nekaj. Istrijanci iz legla »Strmine« so v Ljubljani, v mednarodni konkurenci, dobili več priznanj.

Istrijanec, kakor krajše imenujemo istrskega goniča, je naša pristna domača, starodavna pasma, ki jo moramo ohraniti že iz spoštovanja do svojih očetov, dedov in pradedov. Lovski strokovnjaki mu med goniči pripisujejo vse najboljše, najlepše in najpopolnejše. Predvsem pa je med vsemi goniči najvztrajnejši, z najboljšim nosom in se kljub svoji potentni lovski strasti pusti navaditi poslušnosti in ubogljivosti.

V razredu mladih sta se z odličnimi ocenami in diplomami izkazali Čara, s sedanjem lastnikom Slavkom Penškom iz Loma in Dida Strminska. Dida Strminska s sedanjim lastnikom Francem Urbancem iz Penka, pa še posebej s pokalom slovenske prvakinja v razredu mladih. V razredu zrelih sta se odrezali Baby Strminska in Gorša Travnogorska, ki je dobila odličje slovenske prvakinja.

Imenitno priznanje je dobil tudi Jaka Praznik iz Lokovice za vzrejo svojega Astorja, posavskega goniča, ki bi z lovsko preizkušnjo, po oceni sodnikov, lahko prisluzil ime prvaka Jugoslavije in mednarodno prvaštvo C. A. C. I. B.

Posavski gonič je poleg Istrijanca pri nas najbolj

razširjen. Je izvrsten lovec, ki živahno in vztrajno goni vsako divjad.

V LD Smrekovec, njen starešina je Zvone Vidic, imajo razumevanje tudi za vzrejo dobrih lovskih psov. »Lovec brez psa, ni popoln lovec«, pravijo. Ta izrek ljudske modrosti je dokaj točen in resničen. Od petoro čutov je človeku voh človeku najslabše razvit. Zato ni prav nič čudno, če se je zatekel k živalim in si izbral za svojega pomočnika psa, pri katerem je prav voh najpopolnejši. Razen tega ima pes še druge dragocene lastnosti, ki so ustvarile med njim in lovcom tako tesne in prirčne vezi, da je postal lovcu naravnost prijatelj in tovariš.

Lovski psi goniči iz LD Smrekovec in njihovi rejci. Na nedavni razstavi v Ljubljani so psi, ki so na naši fotografiji, dobili več pomembnejših priznanj

PRAZNIK ŠOFERJEV

13. julij je dan šoferjev in avtomekanikov • Slovenski šoferji in avtomekaniki ga slavijo od leta 1953 dalje.

Izbrali so si ga v spomin na slavne in herojske dogodke, ko so 13. julija 1943 prve partizanske motorizirane enote štaba 4. SNOUB Ljuba Serčerja s sodelovanjem I., II., III. in IV. brigade vdrle v Žužemborg in ga osvobodile.

Letos so šoferji in avtomekaniki iz velenjske občine svoj praznik še posebno proslavili. V sprevedu, ki je krenil proti Šoštanju in se ustavil v Velenju pred občinsko skupščino, je bilo 60 motornih vozil. Dolga kolona vozil se je ustavila na križišču pred gasilskim domom od koder je 3-članska delegacija odšla venec k spomeniku talcev v starem Velenju.

Nato pa so se avtomekaniki in šoferji zbrali pred občinsko skupščino, kjer je

spregovoril predsednik podružnice šoferjev in avtomekanikov Velenje Stane

Cas. Obudil je spomine na dogodke zavoja katerih so slovenski šoferji in avtomekaniki izbrali 13. julij za svoj stanovski praznik. Povedal pa je tudi, da morajo vozniki motornih vozil in avtomekaniki vložiti več truda v lastno izobraževanje in biti bolj disciplinirani na cestah.

Šoferji in avtomekaniki so k spomeniku talcev položili venec

MALI OGLASI

PRODAM

• Ugodno prodam dobro ohranjen osebni avtomobil NSU 110. Naslov v uredništvu.

STANOVANJA

• Iščem neopremljeno sobo pri resni družini v Velenju, v okolici Velenja pa s popolno oskrbo. Naslov: Jože Ketiš, Kersnikova 3, Velenje.

LJUBITELJE LJUDSKIH OBIČAJEV

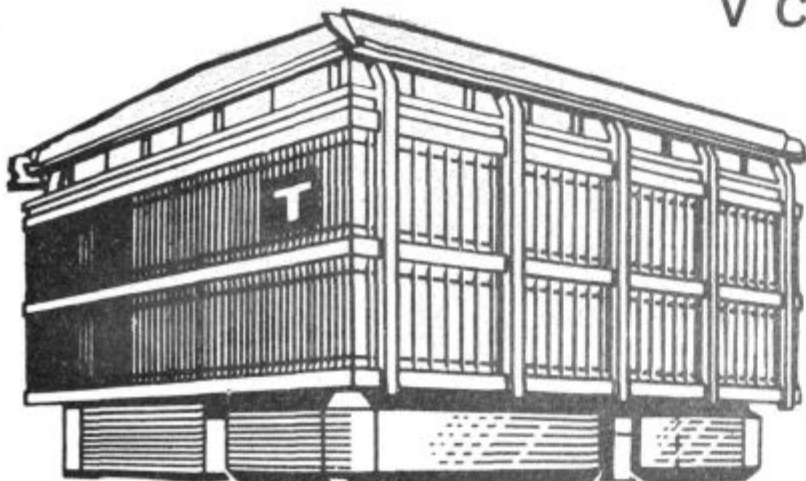
vabimo, da se prijavijo v vrste folkloristov.

Prijavite se lahko v recepciji doma kulture Velenje ali z dopisnico na naslov Velenje, Titov trg 4.

Rok prijave je do 25. avgusta 1971. Podrobnejša obvestila dobite po pošti po 30. 8. 1971, pojasnila pa v domu kulture 85-147.

VELEBLAGOVNICA

V CELJU VAS VABI

Bogata izbira
najsodobnejših
modelov za
poletje
in kopalno sezono

TEHNO MERCATOR CELJE

BOGATO IN VSAK ČAS
SKRBI ZA VAS

VELEBLAGOVNICA

20 moderno
opremljenih
oddelkov
Zanimivost:
darilni boni
Dostava
na dom
Pri nakupu
za devize
dobite
10 % več

ZAHVALA

Ob smrti brata

ANTONA HLIŠA

se zahvalujemo gasilskemu društvu Družmirje in ostalim gasilskim društvom za spremstvo.

Zahvalujemo se tudi godbi, pevcem in govornikom, darovalcem vencev in cvetja in vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Zalujoči bratje, nečakinja in ostalo sorodstvo

Sporočamo, da je v 86. letu starosti umrla naša mama in stara mama

MARIJA HAINZ

Pokopali smo jo v Skalajah, 29. junija 1971. leta.

Zahvalujemo se prijateljem, znancom, sosedom, vaščanom Pesja, pevcem, govornikom, upokojencem za spremstvo na zadnji poti in vsem darovalcem cvetja.

Se posebej se zahvalujemo primariju Alojzu Fijavžu, dr. Ivanu Zupancu in osebju slovenjegraške bolnice za nesebično pomoč pri pokojični bolezni.

Za požrtvovalno pomoč v težkih trenutkih se še posebej zahvalujemo sosedu tovarišu Pavlu Mejašu.

Družina Hainz, Hohenc in sorodstvo